

Φωτογραφίες από την λαμπρά πανήγυρη του αγίου Γεωργίου στην Βενετίαν και την

leo)

H

θυσία και το μαρτύριον των Αγίων της Μητρός Εκκλησίας μας είναι δια τον άνθρωπον κάθε εποχής δύναμις, ευλογία, χάρις και σωτηρία.

Ο Άγιος Γεώργιος, Ο Προστάτης των Ιππέων, συνδεδεμένος άρρηκτα με την Βενετίαν των Ελλήνων, το Βυζάντιον της Δύσεως, την ξακουστήν πρωτεύουσαν της Γαληνοτάτης, τιμάται και δοξάζεται και από τας νέας γενεάς των θαλασσομάχων σταυροφόρων Βενετών.

Δια πρώτην φοράν εις την ιστορίαν της Ορθοδόξου Εκκλησίας εν Ιταλία ανεγνωρίσθη και ετιμήθη τόσον, ὅλως ιδιαιτέρως, ἡ παρουσία της προβολῆς και δυνάμεως της «Πανορθοδόξου Ενότητος», ὅσον εις την σημερινήν μεγαλοπρεπή, λατρευτικὴν και πνευματικὴν πανδαισίαν, ἐπὶ τῆ ἱερωτάτῃ και χαρμοσύνῳ εορτῇ του Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Προστάτου της Ορθοδόξου Μητροπόλεως Ιταλίας και Μελίτης, καθὼς και της ιστορικής Κοινότητος των Ορθοδόξων Ἑλλήνων Βενετίας.

Ἡ μεγάλη και αξιοζήλευτη αὐτὴ ἀλήθεια της «Πανορθοδόξου Ενότητος» εις την Ιταλίαν, ἀποτελεῖ το σπουδαιότερον ἐπίτευγμα της Συνελεύσεως των Ορθοδόξων Ἐπισκόπων εν Ιταλία και Μελίτῃ, ἡ ὁποία με την πάροδον του χρόνου ἐνώνει κλήρον και λαόν των κατὰ Τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιῶν, ἀπαλλάσσει αὐτοὺς ἀπὸ τους προσωπικούς ἐνδοιασμούς, φόβους και ἀνησυχίας και καλλιεργεῖ την ἐμπιστοσύνην, σπουδαιοτάτην εις την μεταξύ αὐτῶν ἐμπέδωσιν και κυριαρχίαν εις τας καρδίας αὐτῶν της ἀγάπης, ἡ ὁποία καθοδηγεῖ εις εὐδίους λιμένας, εις τον σεβασμόν και την ἐφαρμογὴν των ἱερῶν Κανόνων, των ὁποίων το περιεχόμενον εἶναι θεσπισμένον ἀπὸ τους ἁγίους Πατέρας, και τας Ἁγίας και Ἱεράς Συνόδους.

[Ἡ σύνταξις Μηνύματος, υπογραφέντος ἀπὸ τους Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, ἀπευθύνεται πρὸς τον εν Ιταλία και Μελίτῃ Ορθόδοξον λαόν, μάλιστα μίᾳ τοιαύτῃ πράξει συνεργασίας και συμπορεύσεως, ἀπὸ Ορθοδόξου πλευράς, γίνεται δια πρώτην φοράν εις την ἀρχοντικὴν ταύτην χώραν της Cultura και της Arte.](#)

Οι Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς της Ορθοδόξου Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως Ιταλίας και Μελίτης, με τους ἱερεῖς και τους πιστοὺς αὐτῶν, προσηυχήθησαν και ἐδόξασαν το Ὄνομα του Ἀναστάντος Σωτήρος μας Χριστοῦ δια την ιστορικὴν ταύτην ἡμέραν, ἡμέραν ἀγάπης, εἰρήνης, ἐλπίδος και ἐνότητος. Ὑπὲρ της ἐκδοχῆς ταύτης συνηγοροῦν τα «Χρονικά, αἱ γραπταὶ και ζῶσαι ἐμπειρίαι», αἱ ὁποῖαι μαρτυροῦν ὅτι ἡ εορτὴ του Προστάτου μας Γεωργίου του Τροπαιοφόρου οὐδέποτε ἐλαμπρύνθη και ἐπανηγυρίσθη οὕτω, λαμπροφώρα και ἀναστάσιμα, ὅσον ἐφέτος, με πολυαρχιερατικόν Συλλεΐτουργον, με ἱερεῖς ἀπὸ τας εν Ιταλία παρούσας κατὰ Τόπους Ορθοδόξους Εκκλησίας, ἀλλὰ και ἀπὸ ἑκατοντάδας πιστοὺς, κυρίως ἐκ Βενετίας και Παδούης, οἱ ὁποῖοι εν ἐνὶ στόματι και μίᾳ καρδίᾳ ἐψάλλον τα τροπάρια «Χριστὸς Ἀνέστη» και «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μέσα εις μίαν ἀτμόσφαιραν καθαρὰ ἀδελφικὴν και ἀνεπανάληπτον, και κοινωνικά, και πνευματικά και πολιτιστικά.

Ο παλαίφατος Campo dei Greci, και ο περιώνυμος Μητροπολιτικὸς Ναός του Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου των Ἑλλήνων, ἦτο τα μέγιστα φιλόξενος ὅσον ποτέ, οἱ δε προσκυνηταὶ και ἐπισκέπται αὐτοῦ ἔχουν ἀυξηθεῖ υπερβαλλόντως. Οὔτοι

θαυμάζουν το μεγαλείον του και γίνονται αγαθοί κήρυκες της ιστορίας της μεγαλωνύμου Κοινότητος των Ορθοδόξων Ελλήνων Βενετίας. Οι Επίσκοποι των άλλων Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών, κατασυγκινημένοι και κατενθουσιασμένοι, θαυμάζουν την Ελληνικήν φιλοξενίαν, η οποία συντελεί εις την ειρήνην και την αγάπην μεταξύ των ανθρώπων.

Το Αρχιερατικόν Συλλείτουργον, με λειτουργούς τους Σεβασμιωτάτους Επισκόπους: Ανδρέαν (Πατριαρχείον Σερβίας), Σιλουανόν (Πατριαρχείον Ρουμανίας), Ιώβ (Εξαρχία Ρωσικής Παραδόσεως), και προεξάρχωντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιταλίας και Μελίτης κ. Γενναδίου, συνεκίνησε τον πιστόν λαόν του Θεού, ο οποίος, προσευχόμενος εν κατανύξει, εδοξολογούσε και ευχαριστούσε τον Θεόν.

Την εόρτιον οργάνωσιν της ημέρας ανέλαβεν ο Πρωτοσύγκελλος Ευάγγελος Υφαντίδης, Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου, ο οποίος, εν αρίστη συνεργασία με την Πρόεδρον της Κοινότητος Κωνσταντίαν Μπαλαφούτην, έφερε τα πάντα, μαζί με τους δραστηρίους συνεργάτας του, εις τέλειον πέρας.

Θα ήτο μεγίστη παράλειψις, και, οπωσδήποτε, δεν θα είχε τοιαύτην πανευτυχή επιτυχίαν η εορτή του Αγίου Γεωργίου, εάν δεν ελάμπρυνε το Αναλόγιον ο παραδοσιακός Βυζαντινός Χορός «Οι Δομέστικοι της Δράμας», υπό την μελωδικωτάτην καθοδήγησιν και διεύθυνσιν του Άρχοντος Πρωτοψάλτου κ. Γρηγορίου Παπαεμμανουήλ, νέου τη ηλικία αλλά μεγάλου διδασκάλου και καλλιφωνωτάτου Πρωτοψάλτου, ο οποίος συνεκίνησε τόσον κατά την Θείαν Λειτουργίαν, όσον και κατά την Συναυλίαν, η οποία έλαβε χώραν εν συνεχεία εις το προαύλιον του Μητροπολιτικού Ναού, με θαυμάσια παραδοσιακά τραγούδια, και, μάλιστα, με την ενεργόν παρουσίαν και συμμετοχήν της Χορωδίας και του Χορευτικού Τμήματος του Λυκείου Ελληνίδων Δράμας. Περιλαμβάνουσα τραγούδια και χορούς από όλην την Ελλάδα, κυρίως από την Μακεδονίαν και το Αιγαίον, με ένα τέλος παραδοσιακόν τραγούδι της Ρόδου – με Ρόδιον καλλιτέχνην -, τον κ. Γιάννην Κλαδάκη, η αναστάσιμος αυτή ημέρα του Αγίου Γεωργίου υπήρξε δι' όλους ζώσα πηγή δυνάμεως, παραμυθίας, ελπίδος, ενότητος και μακαριότητος. Οι κόποι και αι θυσίαι του Άρχοντος Πρωτοψάλτου, καθώς και της Προέδρου του Λυκείου Ελληνίδων, ελλογιμωτάτης κ. Άνης Κονδυλάκη-Ντινάκη, με τους εκλεκτούς Ιεροψάλτας και τας ευγενεστάτας Κυρίας εις τους χορούς και τα τραγούδια, δεν έχουν τιμήν, ανταμοιβήν, δεν πληρώνονται, διότι το έργον αυτών είναι εθνικόν και Ορθόδοξον, αγάπης και υπερασπίσεως, διατηρήσεως και διαδόσεως της σωτηρίου Πίστεώς μας, των ηθών και εθίμων του ευσεβούς Γένους μας.

Οι καιροί ου μενετοί: Η Ορθόδοξος Μητρόπολις Ιταλίας και Μελίτης δεν περιμένει,

αγωνίζεται, δεν είναι στατική, θέλει πρόοδον, προχωρεί και επιζητεί μαζί της την συμπόρευσιν του λαού του Θεού, προσεύχεται δια την πορείαν αυτού εις την οδόν του Κυρίου, η μοναδική δύναμις και ελπίδα, η οποία ελευθερώνει, αποκαλύπτει, φωτίζει και σώζει.

Η Ελληνική Βενετία του Κ' αιώνας κ.εξ., με τα ανεκτίμητα κειμήλιά της, προσκαλούσα καθημερινά κάθε προσκυνητήν, κάθε επισκέπτην, να την συναντήση και να ζήση την νέαν εποχήν της, η οποία, αναζητήσασα τα μεγαλεία της και μελετήσασα την ζωήν και την δράσιν της, μεγαλουργεί και σήμερα, χάρις εις την ζώσαν Ορθόδοξον Μητροπόλιν της, η οποία, καθοδηγούμενη υπό του εμπειροτάτου, συνετού και σώφρονος Ποιμενάρχου της Σεβ. Μητροπολίτου κ. Γενναδίου, ανεγέννησε την Ορθοδοξίαν και επραγματοποίησε ένα θαύμα εκκλησιαστικής και πολιτιστικής παρουσίας και παρρησίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας μέσα εις την καρδίαν της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, η οποία αναζητεί πάντοτε την στενήν μετά της Ορθοδόξου Μητροπόλεως του Οικουμενικού Πατριαρχείου σχέσιν, επικοινωνίαν και συνεργασίαν, μάλιστα δε εκτιμά το έργον και την προσφοράν αυτής, όπως και κάθε άνθρωπος καλής θελήσεως και προτάσεως, δια την εμπέδωσιν και κυριαρχίαν της αγάπης και της ειρήνης εις τον κόσμον.

ΜΗΝΥΜΑ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΤΗΣ

Εις το όνομα της Υπεραγίας Τριάδος,
του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος

Οι Επίσκοποι της Ορθοδόξου Επισκοπικής Συνελεύσεως Ιταλίας και Μελίτης, απεφασίσασμεν αδελφικώς, επί τη αναστασίμω και χαρμοσύνω εορτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Προστάτου και Πολιούχου της Ορθοδόξου Μητροπόλεως Ιταλίας και Μελίτης του Οικουμενικού Πατριαρχείου, όπως απευθύνομεν προς τα ευλαβέστατα και αφωσιωμένα πιστά τέκνα της Μητρός ημών Ορθοδόξου Εκκλησίας λόγους αγάπης, ειρήνης, ελπίδος, λόγους φωτισμού, παρηγορίας και ενισχύσεως αυτών εις το δύσκολον μονοπάτι της ζωής, μεγάλου δώρου του Παναγάθου Θεού προς τον άνθρωπον, δια τον οποίον εγεννήθη, εσταυρώθη, ετάφη και ανέστη ο Σωτήρ ημών Χριστός.

Καλούμεν τον ευσεβή και τετιμημένον Ορθόδοξον λαόν του Θεού εις δοξολογίαν του Ονόματος του Υψίστου και Παναγάθου Θεού και εις προσευχήν υπέρ της Αγιωτάτης Μητρός ημών Εκκλησίας, υπέρ της ενότητος αυτής και της σωτηρίας

πάντων των Ορθοδόξων αδελφών ημών. Ας προσευχηθώμεν υπέρ της δημιουργίας του Θεού, των πτωχών, των εχόντων ανάγκην και προστασίαν, των αρρώστων και των αιχμαλώτων, υπέρ των πρεσβυτέρων, των παιδίων και των νέων, οι οποίοι αποτελούν το μέλλον της κοινωνίας και της Εκκλησίας ημών, ώστε εν ενί στόματι και μια καρδιά να δοξάζωμεν και να υμνούμεν το Όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Ας προσευχηθώμεν υπέρ των Αρχόντων των Κρατών ημών, ώστε να εργάζονται υπέρ της ειρήνης και της αλληλεγγύης των ανθρώπων και της καλής συμβιώσεως των λαών, να λαλούν αγαθά υπέρ της Εκκλησίας και του λαού.

Λόγω της λεπτοτάτης ημών θέσεως ως Επισκόπων, και της ιδιαίτερας εκκλησιαστικής ημών διακονίας όσον αφορά προς τους Ορθοδόξους ημών αδελφούς εις την χώραν ταύτην, έχομεν επιτακτικόν καθήκον να καταδεικνύωμεν εις πάντας ότι η Πανορθόδοξος ενότης είναι γεγονός αναντίρρητον και ότι έχομεν αναμμένον το φως της Αναστάσεως, το οποίον είναι το φως της Ορθοδοξίας, το φως του Χριστού: «Φως ο Πατήρ, φως ο Λόγος, φως και το Άγιον Πνεύμα», ψάλλομεν κατά την μεγάλην και λαμπροτάτην ημέραν της Πεντηκοστής.

Αι κατά Τόπους Ορθόδοξοι ημών Εκκλησίαι, εις την ουσίαν, είμεθα «Μία Οικογένεια», ηνωμένη με το Σώμα και το Αίμα του Σωτήρος ημών Χριστού. Εις τον κόσμον δέον, άνευ δισταγμού, να λάμπη η κορώνα της, η οποία είναι η «Πανορθόδοξος Ενότης», και η οποία έχει ανυπέβλητον πνευματικήν και ηθικήν δύναμιν, χάρις εις την γνησίαν διδασκαλίαν της, η όποία είναι του Χριστού και των διαδόχων Αυτού, των Αποστόλων και των Πατέρων ημών και αυτών έτι των Ιερών Συνόδων.

Είναι ανθρώπινον μία οικογένεια να έχη δυσκολίας, εμπόδια, προβλήματα, απογοητεύσεις, ανησυχίας, φόβους, αλλά και έτι περισσότερον ένας προσωπικός φανατισμός, η συνόλου τοιούτος, η άλλο τι αρνητικόν, νά αναπτυχθούν και μέσα εις τας αγκάλας κάθε οικογενείας. Όμως, τα αρνητικά αυτά στοιχεία δεν πρέπει να καταστρέφουν την Πανορθόδοξον ενότητα, η οποία είναι το κυριώτερον χαρακτηριστικόν των Κατά Τόπους Ορθοδόξων ημών Εκκλησιών, είναι το φως της, η αλήθειά της, είναι ολόκληρος η ζωή της, η οποία αναπαύει, ενώνει και σώζει.

Κατά την λαμπροφόρον και ευλογημένην ημέραν και εορτήν του αγίου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαοφόρου, γενναίου και άθλοφόρου μάρτυρος της Πίστεως ημών «στεφάνω τῆς νίκης διαπρέπων» και «των δαιμόνων τας φάλαγγας τροπωσάμενος» (από τον Μ. Εσπερινόν του Αγίου), οι Επίσκοποι της Ορθοδόξου Συνελεύσεως Ιταλίας και Μελίτης εσυλλειτουργήσαμεν εις τον παλαίφατον και μεγαλοπρεπή Μητροπολιτικόν Ναόν του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων, επί τω ιστορικώ τούτω γεγονότι, και διαβεβαιούμεν εις τον Ορθόδοξον

λαόν του Θεού ότι αι κατά Τόπους Ορθόδοξοι Εκκλησΐαι είναι «Μία Ορθόδοξος Εκκλησΐα», διακονεί τον άνθρωπον και έχει ως κύριον αυτής σκοπόν την σωτηρίαν του ανθρώπου.

Ο Ορθόδοξος Κλήρος και ο Λαός του Θεού εν Ιταλία και Μελίτη, όλοι μαζί δυνάμεθα να είμεθα ένα «modello» αγάπης, ειρήνης, ελπίδος και ένότητος, όχι μόνον μεταξύ ημών, αλλά και, γενικά, της ανθρωπότητος, προσφέροντες το φως της Ορθοδοξίας εις κάθε άνθρωπον αγαθής διαθέσεως και καλής προθέσεως, δια το πνευματικόν, ηθικόν και κοινωνικόν συμφέρον της κοινωνίας και του κόσμου.

Η Ορθόδοξος Κατήχησις επαφίεται εις τον ιερόν Κλήρον, ο οποίος θα γνωρίση εις το ποιόνιον τας Αγίας Γραφάς και την Παράδοσιν, καθώς και την δύναμιν της Προσευχής. Θα γνωρίση εις τόν Λαόν του Θεού την μεγίστην ανάγκην της μεταλήψεως των Αχράντων Μυστηρίων, την σωτηρίαν τοῦ ανθρώπου και την αιώνιον ζωήν. Θα ενισχύση με αγάπην και ευθύτητα αυτόν να πορευθή προς τον Θεόν, ο οποίος ποτέ δεν θα τον εγκαταλείψη, αγαπά αυτόν και, μάλιστα, ήλθεν εις την γην δια να αναβιβάση αυτόν εις τον ουρανόν. Είναι ορθόν και δίκαιον ο ιερεύς να αποκτήση την εμπιστοσύνην του διακονούντος αυτό άνθρωπου και αυτός να πιστεύη εις αυτόν ότι είναι ο πνευματικός οδηγός του, η πνευματική του βοήθεια, ο δε ιερός Κλήρος να κάμη βίωμά του ότι ο λαός του Θεού είναι η δύναμις του, ο στέφανός του.

Δεν ύπάρχει, τετιμημένοι ημών αδελφοί, ούτε η παραμικρά αμφιβολία, ότι η μεγαλυτέρα ευεργεσία του Θεού προς τον άνθρωπον είναι ότι «τον υιόν αυτού τον μονογενή έδωκε» δια την σωτηρίαν του. Απέναντι της εκουσίας ταύτης θυσίας, η μεγαλυτέρα αχαριστία του ανθρώπου προς τον Θεόν δεν είναι άλλη από την σταύρωσιν και τον θάνατον Εκείνου, τον Όποιον απέστειλεν ο Θεός Πατήρ δια να σώση τον κόσμον. Ο μαρτυρικός θάνατος του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου πιστοποιεί τούτο. Αλλ' όμως, ο μεγαλομάρτυς Γεώργιος και η Εκκλησία «εν τούτοις πάσιν υπερνικώσιν» (Ρωμ. 8,37). Εις τας διώξεις, την κακίαν, και γενικά, εις την αχαριστίαν, απαντούν οι άγιοι μάρτυρες: «τις ημάς χωρίσει από της αγάπης του Χριστού, θλίψις η στενοχωρία η διωγμοί ... η κίνδυνος η μάχαιρα» (Ρωμ. 8,35-36). Απέδειξεν ο Άγιος ότι είναι τέκνον τής Αναστάσεως και ότι με την δύναμιν αυτής (Φιλιπ. 3,10), με την δύναμιν του «αγαπήσαντος ημάς Χριστού» (Ρωμ. 8,35-36), έζησε δια την ανάστασιν, μη «συσχηματισθείς» (Ρωμ. 12,2) προς τον κόσμον. Ο Άγιος Γεώργιος, ο Μεγαλομάρτυς και Τροπαιοφόρος, ήθλησε, με την πίστιν και το πνεύμα της Αναστάσεως. Πιστός μέχρι θανάτου, έλαβε τον στέφανον της ζωής (Αποκ. 2,10).

«Αναστάσεως ημέρα! Λαμπρυνθώμεν λαοί», ψάλλει ο μέγας υμνωδός της Αναστάσεως Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Γνωρίζομεν, ευλογημένοι ημών αδελφοί, ότι αι ημέραι της δημιουργίας του κόσμου, αι ημέραι της ενσάρκου Οικονομίας, η ημέρα της Βηθλεέμ, η ημέρα του Ιορδάνου, εκείνη του Θαβώρ, η ημέρα του Γολγοθά, εποιήθησαν υπό του Κυρίου δια την σωτηρίαν ημών. Σημειούμεν επίκαιρα ενταύθα ότι όλα τα συνταρακτικά γεγονότα της Οικονομίας του Κυρίου θα είχαν σημασίαν και σπουδαιότητα μηδαμινήν εάν δεν επηκολούθη η ημέρα της Αναστάσεως: «Ει Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις ημών» (Α' Κορ. 15,14). Είναι αλήθεια τρανή ότι ο Χριστός «παρεδόθη δια τα παραπτώματα ημών, και ηγέρθη δια την δικαίωσιν ημών» (Ρωμ. 4,25). Η Ανάστασις του Κυρίου είναι εχέγγυον της δικαίωσεως και απολυτρώσεως δια της θυσίας Του.

Η ημέρα του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου είναι εορτή αναστάσιμος, ευρισκομένη μέσα εις τό χρονικόν διάστημα τῆς Πασχαλινῆς Ἑαρινῆς περιόδου, δια τούτο αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτή: «Χριστός εγήγερται εκ νεκρών, απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο» (Α' Κορ. 15,20). Αυτά είναι τα υπέροχα μηνύματα, τα οποία προσφέρει εις ημάς η πανίερος και πανηγυρική αναστάσιμος ημέρα και εορτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Προσφέρει μίαν ανθοδέσμην, ποικίλων ωραιάτων ανθέων, αναγκαίων και απαραίτητων δια την αλήθινήν πρόοδον και ανάπτυξιν της πνευματικής, ηθικής και κοινωνικής ζωής του ανθρώπου.

Η πίστις, η αγάπη, η ελπίς, η ενότης, η αφοσίωσις, η θυσία είναι τα εύοσμα άνθη της Πασχαλινῆς αυτής ημέρας, είναι τα αιωνόβια μηνύματα, τα οποία πλουσίως προσφέρει η Ορθόδοξος ημών Εκκλησία εις τα Ορθόδοξα αυτής μέλη, και, γενικά, εις κάθε άνθρωπον.

Με την ευτυχή ευκαιρίαν της λαμπροφόρου και αναστασίμου ημέρας και Εορτής του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, οι Επίσκοποι της Ορθοδόξου Επισκοπικής Συνελεύσεως Ιταλίας και Μελίτης χαιρετίζομεν όλους τους Ορθοδόξους ημών αδελφούς, ευχόμεθα αυτοίς και προσευχόμεθα αδιάλειπτως υπέρ αυτών.

Χαιρετίζομεν πάντας τους συνεργάτας ημών, Κληρικούς και Λαϊκούς, και εύχόμεθα αυτοίς, προσευχόμενοι υπέρ της ενότητος ημών.

Χαιρετίζομεν, ωσαύτως, πάντας τους Αντιπροσώπους της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας καί των λοιπών εν Ιταλία και Μελίτη Χριστιανικών Εκκλησιών και Ομολογιών, και των Θρησκείων, καθώς και κάθε άνθρωπον καλής θελήσεως και

αγαθής προτάσεως, οι οποίοι έχουν κατά νουν και εις την συνείδησιν αυτών την ειρηνικήν συμβίωσιν και συνύπαρξιν των λαών.

Αναστάσιμον χαιρετισμόν αγάπης και ειρήνης απευθύνομεν προς πάσας τας Πολιτικές, Δικαστικές και Στρατιωτικές Αρχάς.

Ζώντας σήμερον εις δυσκόλους περιστάσεις και συνθήκας, με περιπετείας και διώξεις, με διαμάχας και αντιθέσεις, με ανταγωνισμούς και φόνους, με πολέμους και απώλειαν αθών ψυχών και σωμάτων, υπέρ ων ο Χριστός έγινε Θεάνθρωπος και Ανέστη, τα μηνύματα της πανηγυρικής και ιερωτάτης ταύτης ημέρας του συλλειτουργού ημών, ας είναι η παντοτεινή ημών προστασία, η αληθινή ημών βακτηρία, η ορθή ημών καταφυγή, η ισχυρά ημών σκέπη, δια την ακεραίαν ημών διαφύλαξιν και σωτηρίαν από παντός κακού και πάσης κακίας, και ιδία των ψυχών ημών από της επικινδύνου αδιαφορίας και της θανατηφόρου εκκοσμικεύσεως, αι οποίαι εμποδίζουν την ούσιαστικήν ημών ένωσιν μετά του Σωτήρος ημών Χριστού.

Ασπαζόμεθα πάντας ημάς με τον αναστάσιμον χαιρετισμόν «Χριστός Ανέστη», και ευχόμεθα πάσιν υμίν υγείαν, αναστάσιμα έτη και αναστάσιμον χαράν, να δίδη υμίν πάντοτε ο Αναστάς Σωτήρ ημών Χριστός.

«Χριστός Ανέστη»!

«Αληθώς Ανέστη»!

Εν Βενετία, τη 23η Απριλίου 2015

Μητροπολίτης Γεννάδιος (Οικουμενικόν Πατριαρχείον)

Αρχιεπίσκοπος Μάρκος (Πατριαρχείον Μόσχας)

Επίσκοπος Ανδρέας (Πατριαρχείον Σερβίας)

Επίσκοπος Σιλουανός (Πατριαρχείον Ρουμανίας)

Μητροπολίτης Αντώνιος (Πατριαρχείον Βουλγαρίας)

Αρχιεπίσκοπος Ιώβ (Οικουμενικόν Πατριαρχείον – Ρωσική Εξαρχία)

Πηγή: synodoiporia.gr